

Huse staaende paa dem. Det bliver umuligt at have Villahaver i visse Kvarterer. Det bliver umuligt at have Jorden liggende til Gartneri i en vis Nærhed af Byerne, hvor Vurderingsmændene skønner; at denne Jord kan anvendes til noget andet og mere fordelagtigt. Enkelte Dele af disse Arealer kan muligvis anvendes til noget mere fordelagtigt, men det kan langt fra holde Stik overfor de andre, og derfor bliver en saadan Beskatning efter vor Formening bundretfærdig.

Det foreliggende Forslag er jo ikke saa vidt omfattende i de Skatteforskydninger, det medfører. Det er ikke dette, vi særlig frygter; men det, vi særlig nærer Frygt for; er, hvad der kommer bagefter; den Omlægning af Kommuneskatterne, der nødvendigvis maa forudsættes at finde Sted paa det her givne Grundlag. Det er derfor, vi raaber Vagt i Gevær, medens det er Tid, og det er derfor, vi, saa godt vi nu er i Stand dertil, fremstiller, hvilke Farer Forslaget medfører for alle Grundejendomsbesiddere.

Den samme Bestemmelse, jeg omtalte, at Jorden ikke alene skal vurderes i Henshold til det, den nu anvendes til, men ogsaa til det, den kan anvendes til, er jo bragt i Anvendelse overfor Skovejendomme, der ikke har Fredskovsforpligtelse. Der kan altsaa Jorderne vurderes og beskattes, som om det var Villagrunde, og dette vil medføre, at disse Skove i rigt Maal vil forsvinde, fordi de jo umuligt som Skove kan bære en saadan Beskatning. Flertallet har foretaget en Ændring i Beskatningsparagraffen for Skovene, men man er jo ikke meget sikker i sin Sag; den ærede Ordfører udtalte ogsaa, at man havde indført en Sikkerhedsventil for det Tilfælde, at denne Beskatning efter Skovenes Grundskyld skulde svigte. Det har man gjort paa den Maade ved Ændringsforslag Nr. 8, at man bestemmer, at Grundskyldsafgiften af Skovene bliver den samme, 1,10 pro mille, som Ejendomsskylden; der kan da vurderes lige saa galt, det være skal, det vil dog ikke faa nogen Indflydelse med Hensyn til Statsbeskatningen. Jeg tror, det er en daarlig Sikkerhedsventil, man der har fundet, for det kan dog vist ikke holde Stik, saa snart man kommer til den kommunale Beskatning. I alt Fald leveres der jo her et udmærket Bevis for manglende Evne til at faa det rigtige sat ind i Loven.

De Ændringsforslag, Mindretallet stiller, knytter sig alle til Spørgsmaalet om

Grundskylden. De begynder med Ændringsforslag Nr. 3 om, at Paragraffen udgaar, og alle de Ændringsforslag af Mindretallet, der følger derefter, Nr. 5, 7, 9, 10, 11, 13, 16 m. fl., gaar ud paa at rense Lovforslaget for Grundskylden. Jeg anbefaler mine Meningsfæller, og hvem der i øvrigt i dette høje Ting maatte nære Betænkelighed ved at gaa til dette nye og store Skridt paa Skattelovgivningens Bane, at stemme for disse Ændringsforslag.

Jeppesen (Drusebjerg): Efter den udførlige Gennemgang, som de af Udvalget og Flertallet stillede Ændringsforslag var Genstand for fra den ærede Ordførers Side, finder jeg ikke Anledning til at komme videre ind paa disse, men skal ganske kort anbefale dem til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hvad angaar de af Mindretallet foreslaaede Ændringer, som nu blev motiveret af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), var hans Udtalelser jo i væsentlig Grad en Gentagelse af de Betragtninger, som det ærede Medlem fremførte ved første Behandling. Jeg tror ikke, det vilde interessere dette høje Ting stærkt, om jeg kom ind paa, hvad jeg i den Anledning udtalte ved første Behandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem ytrede en stærk Tvivl om, hvorvidt Vurderingsmændene kunde udføre det Arbejde, som bestaar i at vurdere Jorden saaledes, at den Vurdering, der fremkommer, kan danne et retfærdigt Skattegrundlag. Jeg tror i Modsætning til det ærede Medlem, at Vurderingsmændene vil kunne udføre dette Arbejde. De er jo nemlig valgt med det Formaal for Øje, og jeg tror, man overalt har bestræbt sig for at faa de mest kyndige Mænd valgt; ganske særlig nu, da man ved, at Vurderingen skal benyttes som Beskatningsgrundlag, er jeg tilbøjelig til at tro, at man yderligere vil anstrenge sig for at faa et saa retfærdigt Resultat som muligt. Hvordan man end vender og drejer Sagen, vil det jo blive vanskeligt, vil det blive Vurderingsmændenes Arbejde, der bliver det afgørende. Selv om man skulde gaa ind paa den Tankegang, som blev fremført af den ærede Ordfører for Mindretallet, vil Resultatet altid komme til at bero paa de Mænds Skøn, som skal udføre dette Arbejde. Hvad man kalder disse Mænd, er jo ligegyldigt, naar blot de